

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudcem
Mgr. Ondřejem Bartošem ve věci

žalobce: L. O., narozený X
bytem X

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 6963
se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 6. 2023, č. j. X, ve věci invalidního
důchodu,

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 26. 6. 2023, č. j. X, se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Napadeným rozhodnutím rozhodla žalovaná o námitkách proti rozhodnutí ze dne 17. 4. 2023, č. j. X, kterým žalovaná jako správní orgán prvního stupně rozhodla o tom, že žalobci náleží od 18. 5. 2023 invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně podle § 56 odst. 1 písm. e) a § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění. Rozhodla

tak na podkladě posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Ústí nad Orlicí ze dne 6. 2. 2023, podle jehož závěru žalobce je invalidní od 6. 2. 2023 pro invaliditu druhého stupně, přičemž jeho pracovní schopnost poklesla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 50 %. Napadeným rozhodnutím žalovaná zamítla námitky žalobce a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdila. Na základě nového posouzení zdravotního stavu žalobce (posudek ze dne 12. 6. 2023) setrvala na závěru, že žalobce byl k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní v druhém stupni podle § 39 odst. 2 písm. b) ZDP, a nebyl již invalidní ve třetím stupni podle § 39 odst. 2 písm. c) ZDP. Míra poklesu jeho pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla posudkem o invaliditě v námitkovém řízení určena ve výši 55 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti bylo shledáno zdravotní postižení X přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, ve znění pozdějších předpisů, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 45–60 %. Lékař České správy sociálního zabezpečení stanovil míru poklesu pracovní schopnosti žalobce s ohledem na tíži onemocnění a také pro charakter profese ve výši 55 %, a to se zohledněním komorbidit s dopadem na pracovní schopnost. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti nebyla ve smyslu § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvýšena.

II. Žalobní argumentace

- Žalobce se domáhal zrušení napadeného rozhodnutí. Namítal, že bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu a nesprávného právního posouzení, když jeho zdravotní stav byl posouzen nedostatečně. Žalobce tvrdil, že nebylo dostatečně odůvodněno určení míry poklesu pracovní schopnosti. Tvrdil, že hlavní příčina jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu má být podřazena pod zdravotní postižení X přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, pro které se stanovuje rozmezí míry poklesu pracovní schopnosti 65–75 %. To by odpovídalo žalobcově zdravotnímu stavu.

III. Vyjádření žalované

- Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby. Ve vyjádření uvedla, že v otázce posouzení nároku na dávku důchodového pojištění podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem je vázána posudkem lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení. Jedná se o otázku odbornou, vyžadující znalosti v oboru medicíny – posudkového lékařství. Napadené rozhodnutí bylo vydáno na podkladě posudku ze dne 12. 6. 2023, z jehož závěrů žalovaná vycházela. Posudek splňuje požadavky úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti, vypořádává se se všemi rozhodujícími skutečnostmi a jednoznačně vymezuje rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce. Žalovaná navrhla důkaz posudkem Posudkové komise MPSV ČR.

IV. Jednání soudu

- Krajský soud konal jednání dne 3. 4. 2023. Strany setrvaly na svých dříve vyjádřených návrzích a procesních stanoviscích. Soud provedl důkaz posudkem věcně a místně příslušné (§ 4 odst. 4 zákona č. 582/1991 Sb.) Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Hradci Králové (dále jen „PK MPSV“) ze dne 29. 2. 2024, ev. č.: SZ/2023/1900-HK-12. Jiné důkazy strany nenavrhovaly a soud nepovažoval provedení jiných důkazů za

nutné. Žalobce se závěry posudku souhlasil a závěrem navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení žalované. Žalovaná prostřednictvím přítomné pověřené pracovnice nevznesla k posudku námitky, rozhodnutí ponechala na úvaze soudu.

V. Posouzení věci krajským soudem

5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).
6. Žaloba je důvodná.
7. Podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle § 39 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění platí, že jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
 - a. nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
 - b. nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
 - c. nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
8. Podle § 39 odst. 4 zákona o důchodovém pojištění platí, že při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.
9. Posouzení míry poklesu pracovní schopnosti a stanovení dne vzniku invalidity je otázkou odbornou, medicínskou, a rozhodnutí soudu tak závisí především na odborném lékařském posouzení. Správní soud si proto nemůže učinit úsudek o této otázce sám. Podle § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zák. č. 582/1991 Sb.“), posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění Ministerstvo práce a sociálních věcí, které za tímto účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Posudkové komise jsou oprávněny posoudit pokles pracovní schopnosti a zaujmout posudkové závěry o invaliditě, jejím vzniku, trvání či zániku. Posudkové řízení je specifickou formou správní činnosti (srov. § 16a zák. č. 582/1991 Sb.) spočívající v posouzení zdravotního stavu občana a některých důsledků z něj vyplývajících pro oblast sociálního zabezpečení a důchodového pojištění.
10. Na základě provedeného důkazu posudkem PK MPSV vzal krajský soud za prokázané, že rozhodující příčinou nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je z posudkově medicínského hlediska v období od 23. 2. 2022 do 5. 2. 2023 stav po operaci X s komplikacemi, od 6. 2. 2023 pak X. To odpovídá zdravotnímu postižení X přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity s určením míry poklesu pracovní schopnosti na 70 % od 23. 2. 2022 do 5. 2. 2023. Dále od

6. 2. 2023 odpovídá žalobcův zdravotní stav zdravotnímu poškození X cit. vyhlášky s určením míry poklesu pracovní schopnosti na 60 %, tato míra se navyšuje podle § 3 odst. 2 cit. vyhlášky o 10 % (dělnická profese) na celkových 70 %. Horní hranice procentního rozpětí byla určena vzhledem k dalšímu zdravotnímu poškození – X. Předchozí posouzení zdravotního stavu ve správním řízení byly posudkovými omyly. Zvýšení podle § 3 odst. 2 cit. vyhlášky bylo zvoleno s ohledem na to, že žalobce je nekvalifikovaným dělníkem s malou možností rekvalifikace, který nemůže vykonávat fyzicky náročnou práci. Rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu (X) i při biologické léčbě pomalu progreduje (podle X nálezu ze dne 23. 10. 2023 jde již o stupeň 5; nález není v posudkovém závěru zohledněn, neboť je z data po vydání napadeného rozhodnutí, svědčí ale o trendu progresu nemoci). Datum vzniku invalidity byl určen datem X operace, tj. 23. 2. 2022. Zdravotní stav žalobce tak k datu vydání napadeného rozhodnutí odpovídal invaliditě III. stupně s mírou poklesu pracovní schopnosti 70 %.
11. Na základě právě uvedených skutečností, vycházejí podle § 75 odst. 1 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí, krajský soud dospěl k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí se zakládá na nesprávně zjištěném skutkovém stavu a je tedy tak vydáno v rozporu se zákonem. Krajskému soudu tak nezbylo, než napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalované k dalšímu řízení.

VI. Závěr a náklady řízení

12. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že žaloba je důvodná a napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 a odst. 4 s. ř. s. zrušil a vrátil žalované k dalšímu řízení. Právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Zrušil-li soud rozhodnutí správního orgánu ve věci, v níž sám prováděl dokazování, zahrne správní orgán v dalším řízení tyto důkazy mezi podklady pro nové rozhodnutí (§ 78 odst. 6 s. ř. s.).
13. Krajský soud neshledal důvod pro zrušení rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, neboť vady řízení lze zhojit v řízení námitkovém.
14. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce byl ve věci plně úspěšný, práva na náhradu nákladů řízení se při jednání vzdal. Nevznikly mu náklady na soudní poplatek, když věc je od soudních poplatků ze zákona osvobozena. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch. Krajský soud tak rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Rozsudek, který byl doručen účastníkům, je v právní moci.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Pardubice 3. dubna 2024

Mgr. Ondřej Bartoš v. r.
soudce